Lietas Nr. C33325612
Lietas arhīva Nr. C-1228-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2013.gada 22.oktobrī

Rīgas rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Bāliņa

ar sekretāri A.Soku

izskatīja atklātā tiesas sēdē 2013.gada 8.oktobrī civillietu UAB „Gelvora ” filiāle Latvijā prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu

konstatēja:

2012.gada 9.februārī prasītāja UAB “Gelvora” Latvijas filiāle (turpmāk arī prasītāja), cēlusi tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasībā norāda, ka 2007.gada 6.augustā atbildētājs vērsās pie AS “GE Money” ar pieteikumu naudas kredīta saņemšanai un 2007.gada 6.augustā starp AS “GE Money” un atbildētāju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr.1120586902. Līguma noteikumi paredzēja izsniegtā aizdevuma atmaksu 60 mēnešu laikā, veicot regulārus ikmēneša maksājumus. Par aizdevuma lietošanu atbildētājam tika noteikti procenti – 24% gadā no atlikušās aizdevuma summas, par faktisko aizdevuma atmaksas laiku, savukārt par maksājumu termiņa kavējumu – līgumsods 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājumu termiņa kavējumu.

Atbildētājs savu saistību izpildi pret AS “GE Money” pienācīgi neveica, uz AS “GE Money” un tā piesaistīto parāda piedziņas kompāniju uzaicinājumiem nokārtot parādsaistības un/vai vienoties par saistību izpildes laiku un kārtību nereaģēja, nevienojas par saistību izpildi. Līdz ar to uz 2011.gada 2.jūniju atbildētājam bija izveidojies parāds Ls 3913,47, ko sastādīja pamatsummas parāds Ls 2567,70, aprēķinātie procenti par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu Ls 1136,83, līgumsods par procentu samaksas termiņa kavējumu Ls 208,94.

2011.gada 2.jūnijā AS “GE Money” noslēdza Cesijas līgumu ar prasītāju, saskaņā ar kuru cedēja prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītājam.

Ievērojot Civillikuma un cesijas līguma noteikumus, prasītājs 2011.gada 7.jūnijā nosūtīja atbildētājam paziņojumu par prasījuma tiesību cesiju un atgādinājumu par saistību izpildi. Ievērojot faktu, ka atbildētājs uz nosūtīto paziņojumu un atgādinājumu nereaģēja, prasītāja pārstāvji vairākkārtīgi telefoniski mēģināja sazināties ar atbildētāju, lai vienotos par saistību izpildi. Tā, piemēram, 2011.gada 11.augustā atbildētājai tika sastādīts maksājumu plāns, kurš paredzēja ik mēnesi sešu mēnešu periodā parāda summas atmaksai veikt maksājumus Ls 40,00 apmērā. Atbildētāja maksājumus parāda summas atmaksai neveica regulāri, un sākot ar 2011.gada 29.novembri pārtrauca veikt maksājumus parāda atmaksai. Turklāt prasītāja pārstāvji vairākkārtīgi brīdināja, ka saistību neizpildes gadījumā, prasītājs vērsīsies tiesā pret atbildētāju ar prasību par parāda summas samaksu, bet, nesakoties uz iepriekš minēto, atbildētāja maksājumus parāda atmaksai vairs neveica.

Saskaņā ar noslēgtā līguma noteikumiem atbildētāja kopējais parāds uz 2012.gada 2.februāri sastāda Ls 4332,87, ko sastāda pamatsummas parāds Ls 2567,70, aprēķinātie procenti par aizdevuma summas izmantošanu Ls 1556,23, līgumsods par procentu samaksas termiņa kavējumu Ls 208,94.

Tāpat prasītājs vērš tiesas uzmanību, ka sprieduma labprātīgais neizpildes gadījumā atbildētājs turpinās lietot prasītāja kapitālu (neatmaksātās aizdevuma summas apmērā), līdz ar to prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 1753.pantu un 1756.pantu, lūdz noteikt tiesības par laiku līdz pilnīgai sprieduma izpildei saņemt līgumiskos un likumiskos procentus par kapitāla lietošanu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Civillikuma 1934., 1943., 1716., 1720., 1722., 1753., 1756.pantiem, kā arī Civilprocesa likuma 127.-130.pantu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja pamatparādu, procentus aizdevuma izmantošanas laiku un aprēķināto līgumsodu, kopā Ls 4332,87; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus; noteikt prasītājam tiesības saņemt līgumiskos (saskaņā ar līgumu sastāda 24% no pamatsummas atlikuma) un likumiskos procentus no neatmaksātās pamatparāda summas par laika posmu līdz pilnīgai sprieduma izpildei; parāda summu pārskaitīt uz UAB “Gelvora” filiāles Latvijā bankas norēķinu kontu: AS “Swedbank”, konta Nr./numurs/.

2012.gada 15.martā Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros atbildētāja norāda, ka prasību atzīst daļēji Ls 1611,02 apmērā. Prasības summu Ls 2721,85 neatzīst, jo pušu noslēgtais aizdevuma līgums, kā arī aizdevuma līguma papildus noteikumi numurs 3.2., 3.2.1., 3.2.2, 3.2.4., 33., 4.1., 4.4., 5.1., 5.3., 5.3.1., 5.3.2., 5.3.3., uzskatāmi par nevienlīdzīgiem un

netaisnīgiem līguma noteikumiem. Atbildētāja norāda, ka ir uzskatām par patērētāju atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē. Lai arī līgumu ir parakstījusi, tomēr atbilstoši patērētāju tiesību aizsardzības normām noteikums, kurš nav apspriests ir netaisnīgs, un var tikt atzīts par spēkā neesošu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piekto daļu līguma noteikums vienmēr uzskatāms par neapspriestu, jo līgums sastādīts iepriekš un patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus, kas uzskatāmi redzams dotā līguma gadījumā, kas ir tipveida un iepriekš sagatavots. Ņemot vērā augstāk minēto secināms, ka noslēgtais līgums ietver nevienlīdzīgus un netaisnīgus līguma noteikumus, kas tiešā cēloņu un sakarību saistībā radījis nepamatotu prasītāja prasībā iekļauto parāda aprēķinu, nepamatoti palielinot prasības summu par Ls 2721,85. Atbildētājas saistības pret sabiedrību, saskaņā ar prasītāja prasības pieteikumam pievienoto izziņu par saistību izpildi pēc līguma 2012.gada 1.februāra ir dzēstas daļā Ls 1388,98, tādējādi atbildētājas faktiskās saistības pret prasītāju uz 2012.gada 1.februārī ir Ls 1611,02. Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.panta otro daļu un vadoties no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta, 1.panta 4.punkta, 6.panta piektās, sestās un septītās daļa lūdz tiesu prasību daļā par Ls 2721,85 piedziņu noraidīt.

2013.gada 25.septembrī Rīgas rajona tiesā saņemti no prasītāja precizējumi prasības pieteikumam, kur norādīts, ka atbildētāja laika periodā no prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā, proti, no 2012.gada 2.februāra līdz šī iesnieguma parakstīšanas dienai ir veikusi iemaksas Ls 80,00 apmērā, kas novirzīti daļējai līgumsoda parāda dzēšanai, līdz ar to prasītājs, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 1.punktu, samazina prasības apmēru, un lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu Ls 4252,87, ko sastāda pamatsummas parāds Ls 2567,70, aprēķinātie procenti par naudas līdzekļu izmantošanu Ls 1556,23 un līgumsods par procentu samaksas termiņa kavējumu Ls 128,94, un visus tiesāšanās izdevumus.

Vienlaikus prasītājs lūdz tiesu izteikt prasības lūdzošo daļu jaunā redakcijā: piedzīt no atbildētājs pamatparādu, procentus par aizdevuma izmantošanas laiku un aprēķināto līgumsodu kopā Ls 4252,87; piedzīt visus tiesāšanās izdevumus; noteikt prasītājam tiesības saņemt likumiskos procentus no neatmaksātās pamatparāda summas par laika posmu līdz pilnīgai sprieduma izpildei; parāda summu pārskaitīt uz UAB “Gelvora” Latvijas filiāles bankas norēķinu kontu AS “Swedbank”, konta Nr. /numurs/.

Tāpat prasītājs lūdz izskatīt lietu bez prasītāja pārstāvju klātbūtnes.

2013.gada 7.oktobrī Rīgas rajona tiesā saņemts atbildētājs pilnvarotās personas iesniegums, kurā norādīts, ka slimības dēļ nevar ierasties atbildētāja uz nozīmēto tiesas sēdi, un lūdz pēc tiesas ieskatiem atlikt lietas izskatīšanu vai izskatīt lietu pamatojoties uz tajā esošajiem dokumentiem.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Iesniegumā lūdzis skatīt lietu bez pārstāvja piedalīšanās. Prasību uztur pilnā apmērā.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies.

Tiesa nolēma lietu skatīt bez abu pušu klātbūtnes tiesas sēdē saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, jo pusēm paziņots par tiesas sēdi atbilstoši Civilprocesa likuma prasībām. Papildus tiesa konstatēja, ka tiesas sēde atlikta pēc atbildētājas lūguma vairākkārtīgi, kā arī 2013.gada 7.oktobra atbildētāja pilnvarotās personas iesniegumam ar lūgumu atlikt tiesas sēdi, pamatojoties uz slimību, nav pievienoti pierādījumi, kas apstiprinātu iesniegumā minēto atbilstoši Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 2.punktā noteiktajam, kas paredz, ka pusēm ir pienākums savlaicīgi rakstveidā paziņot par iemesliem, kuru dēļ nevar ierasties uz tiesas sēdi, iesniedzot par to pierādījumus.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Prasītājs lūdz piedzīt pamatparādu Ls 2567,70 apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāvēja līgumattiecības. No lietā esošā līguma redzams, ka 2007.gada 6.augusta starp AS „GE Money” un /pers. A/ tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr.1120586902 (lietas lapa 6) un atbildētājai tika piešķirts aizdevums Ls 3000,00 apmērā, ar atmaksas beigu termiņu 2012.gada 20.augusts, atbilstoši pielīgtajam maksājuma grafikam. Tādējādi abas puses uzņēmās saistības viena pret otru. /pers. A/ noslēgto Līgumu nav apstrīdējusi.

Savukārt lietā nav strīda, ka 2011.gada 2.jūnijā starp prasītāju un AS “GE Money” noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kuru cedēja prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītājam. Atbildētāja noslēgto Līgumu nav apstrīdējusi.

Aizdevuma līguma 4.1.punktu aizņēmēja pienākums ir maksāt aizdevuma ikmēneša maksājumus saskaņā ar līguma noteikto atmaksas kārtību (grafiku). Uzglabāt maksājuma apliecinošus dokumentus vismaz piecus gadus no pēdējā noteiktā veicamā maksājuma datuma.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Atbildētāja iebildusi prasībai norādot, ka atzīst prasību daļā par Ls 1611,02. Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav pievienojusi paskaidrojumiem nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu atbildētājas iebildumus. Tāpat atbildētāja atsaukusies uz patērētāju tiesību aizsardzības normām, norādot, ka līguma noteikumi nav apspriesti, tādējādi atzīstami par spēkā neesošiem.

Tiesa secina, ka Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.pantā definēts, kas ir uzskatāms par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Šī panta pirmajā daļā noteikts, ka pakalpojuma sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem. Likuma 6.panta trešajā daļā paredzēts, ka līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Tālākajā likuma 6.panta trešās daļas tekstā norādīts, tieši kādi gadījumi uzskatāmi par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

No minētā izriet, ka līguma noteikums, kuru līgumslēdzēji savstarpēji nav apsprieduši, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

Izvērtējot līguma noteikumus, kopsakarā ar apstākli, ka atbildētāja nav nedz norādījusi, nedz pierādījusi apstākļus, kas liecinātu par to, ka jebkāds līguma nosacījums pretēji labticīguma prasībām būtu radījis būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam, tiesa neatrod tos neatbilstošus Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām.

Līguma noteikumu neapspriešana pati par sevi nenozīmē, ka līguma noteikumi ir netaisnīgi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā paredzētos gadījumus tiesa nekonstatē.

Tiesa secina, ka atbildētāja šī strīda ietvaros ir atzīstama par patērētāju, taču nepiekrīt secinājumam, ka prasītājas piedāvātais līgums ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, jo atbildētāja ar savu parakstu apliecināja, ka atbildētāja ar Aizdevuma līguma papildus noteikumiem ir iepazinusies. Sekojoši, tiesa noraida kā nepamatotu atbildētājas paskaidrojumos ietvertos argumentus attiecībā uz netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo, tiesa konstatē, ka prasība par pamatparāda piedziņu no atbildētājas prasītāja labā Ls 2567,70 apmērā, ir apmierināma, jo atbildētāja lietā nav iesniegusi pierādījumus tam, ka minētā pamatparāda summu būtu apmaksāta.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas procentus par aizdevuma izmantošanu Ls.1556,23 apmērā par laika periodu no 2011.gada jūnija līdz 2012.gada 2.februārim.

Civillikuma 1753. pants paredz, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pants paredz, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Aizdevuma līgumu 2.2.punktā noteikts, ka atbildētājam ir pienākums par aizdevuma lietošanu maksāt prasītājam procentus līdz aizdevuma pilnīgai samaksai saskaņā ar līgumā noteikto procentu likmi. Savukārt atbilstoši līguma noteikumiem par aizdevuma lietošanu atbildētājai tika noteikti procenti – 24% gadā no atlikušās aizdevuma summas.

Ņemot vērā tiesas konstatēto, ka saistība, kas izriet no 2007.gada 6.augustā noslēgtā Aizdevuma līguma, atbildētājai ir saistoša, tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības prasīt arī procentus, tādēļ no atbildētāja prasītāja labā piedzenami procenti Ls 1556,23 apmērā par laika periodu no 2011.gada jūnija līdz 2012.gada 2.februārim.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas līgumsodu par maksājumu kavējumu Ls 128,94 apmērā.

Civillikuma 1716. pants paredz, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1717. pants paredz, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās.

Aizdevuma līgumu 5.1.punkts paredz prasītājam tiesības aprēķināt līgumsodu 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru mēneša maksājuma termiņa kavējumu, kā arī parāda piedziņas izdevumus.

Tā kā saistība izriet no 2007.gada 6.augustā noslēgtā Aizdevuma līguma, prasītājam ir tiesības prasīt līgumsodu, tādēļ no atbildētāja prasītāja labā piedzenams līgumsods Ls 128,94 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi- valsts nodeva Ls 233,32 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.pantam no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kurus nav apmaksājusi prasītāja, Ls 8,25 apmērā.

Civilprocesa likuma 204.¹ pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 96., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu UAB “Gelvora” filiāle Latvijā, reģistrācijas Nr.40103208983, galveno parādu Ls 2567,70 apmērā, nolīgtos procentus par aizdevuma lietošanu Ls 1556,23 apmērā par laika periodu no 2011.gada

jūnija līdz 2012.gada 2.februārim, līgumsodu Ls 128,94, valsts nodevu Ls 233,32 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kopā Ls 4489,49 (četri tūkstoši četri simti astoņdesmit deviņi lati un 49 santīmi), parādu pārskaitot uz prasītāja UAB "Gelvora" filiāles Latvijā, kontu AS „Swedbank", konts: LV07HABA0551025340074.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā nenomaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 8,25 (astoņi lati un 25 santīmi) apmērā, samaksu veicot sekojošā kontā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ I.Bāliņa

NORAKSTS PAREIZS

Rīgā 2013.gada 22.oktobrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Bāliņa